

за жалость таквизь сж были повече отъ списанія-та на Волтера, Гыббона, Хюма, Болинброка и Руссо, кои-то сж были между най прочуты-тѣ писатели въ свое врѣмя. Но какво е было вліяніе-то на тѣзи тѣхны списанія врѣхъ общежитіе-то? Ето какво. Тѣ сж поврѣдили надѣжды-тѣ на много семейства; подкопали сж основы-тѣ на добродѣтель-тж и чловѣколюбіе-то въ сърдца-та на мнозина отъ млада-тѣ неразсждилковцы. Тѣ сж отмахнжли страхъ Божій предъ очи-тѣ на мнозина; унищожили сж чловѣческо-то достолѣпіе и назначеніе, слѣдувателно и всякое побужденіе за благочестивъ животъ, и тѣй сж довели мнозина до горкості-тѣ на смърть-тж съ най-голѣмо отчаяніе! А еше по страшно-то е че тѣзи списанія сж отворили за мнозина врата-та на адско-то мжченіе, дѣто презъ всичкж-тж вѣчностъ „ще има плачь и скърцаніе съ зжбы“. Горко! защо-то вліяніе-то на тѣзи списанія начна да ся распростира и между нашитѣ млада.

Ето въ кратко какъ става „*знаніе-шо слуга на зло-шо*“. Но има ли нуждж да продѣлжавамъ повече? Азъ мыслж, не. Защо-то „аннаяна сиври синекъ сазджръ, аннаяна даулъ зурна азджръ“.

И. Тонджоровъ.

В О Й Н А - Т А

между

ФРАНЦА И ПРУССІЯ. *)

І.

Въ статія-та ни вмѣстена въ оназгодишнія Лѣтоструй за Френско-Прусска-та война читатели-тѣ видяха по кой начинъ и за каква малка причина бившія френски Императоръ, Наполеонъ III, обяви бой на Прусси-тѣ и какъ цялъ Нѣмски народъ, разпаленъ за честь та и свобода-та на отечество-то си, ся подигна единодушно да противостои на страннія нападатель. Тѣ видяха, тжй сжщо, че слѣдъ побѣди-тѣ си при Вайсембургъ, Вертъ, Спихернъ, Мець, Панжъ

*) виждь Лѣтоструй 1871 Стр. 206.